

Van: Vlaams Minderhedencentrum vzw <noreply_nieuwsvrr@vmc.be>**Aan:** veerle.solia@amsab.be**Datum:** 03/03/2010 10:42 AM**Onderwerp:** VMC Nieuwsbrief Vreemdelingenrecht en IPR Nr. 4 // 3 maart 2010

<% id = request.QueryString("id") SQL2 = "Select * from TBL_VRR where id_VRR = " &id Set RS = MyConn.Execute(SQL2) %>
Is deze Nieuwsbrief niet goed leesbaar [KLIK HIER](#)

www.vreemdelingenrecht.be Nieuwsbrief
Vreemdelingenrecht en IPR

nr 4 // 3 maart 2010 <% response.write rs(1) %> // <% response.write rs(3) %>

1. Intrekking F kaart gezinshereniging niet mogelijk bij indicatie van huiselijk geweld

2. DVZ kan niet zomaar terugkomen op beslissing inzake erkenning van buitenlands huwelijk

3. Soevereiniteitsclausule Dublin: DVZ moet gevaar voor asielzoeker in verantwoordelijk EU land serieus nemen

4. Nieuw Verdrag van Lugano van belang voor IPR onderhoudsverplichtingen

5. Kan een Romahuwelijk gevolgen hebben?

6. Is retro-actieve OCMW steun mogelijk?

7. Overzicht van rechtspraak over identiteitsbewijs voor 9bis en 9ter aanvraag

8. Vorming vrijwillige (ondersteunde) terugkeer

9. Vormingen met betrekking tot asiel (vluchtverhaal - detentie)

10. Vorming familiaal internationaal privaatrecht voor ambtenaren burgerzaken

1. Intrekking F kaart gezinshereniging niet mogelijk bij indicatie van huiselijk geweld

In drie recente arresten werd de Dienst Vreemdelingenzaken teruggefloten door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot de intrekking van een voorwaardelijke verblijfstitel voor gezinshereniging. Telkens was er geen gezamenlijke vestiging meer omdat één van de echtgenoten de woonst had verlaten. Er waren echter ook indicaties van huiselijk geweld. De RvV oordeelt dat DVZ dergelijke indicaties eerst moet onderzoeken.

In geen van de gevallen werd betwist dat er effectief geen sprake meer was van een "gezamenlijke vestiging" (gezinscel). Dat was vastgesteld door een politieverslag of door de aangifte van dit feit door de andere partner aan de politiediensten. De voorwaardelijk toegekende gezinshereniging kon dus (binnen de eerste twee jaar) ingetrokken worden, omdat aan een van de voorwaarden van het verblijfsrecht (artikel 42 quater, §1, 4° Vw) niet meer werd voldaan. Maar in bijzonder schrijnende situaties, bijvoorbeeld wanneer de echtgenoot of geregistreerde partner het slachtoffer is van huiselijk geweld, mag DVZ het verblijfsrecht niet beëindigen (artikel 42quater, §4, 4° Vw). In de drie voorliggende gevallen waren er telkens indicaties dat de betrokken vreemdeling slachtoffer zou kunnen zijn van huiselijk geweld. Dit bleek bijvoorbeeld uit de verwijzing naar een klacht van de getroffen vreemdeling over diens partner in een voorliggende PV, uit een voorgebracht medisch attest wegens slagen en verwondingen, of uit verklaringen in het dossier van het parket. Telkens had DVZ nagelaten om deze gegevens verder te onderzoeken.

Niettegenstaande er dus enkel (onrechtstreekse) indicaties in het verblijfsdossier aanwezig waren over vermeend huiselijk geweld en de vreemdeling hiervan nog niet het effectieve bewijs had geleverd, meent de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat DVZ (in het kader van de controlebevoegdheid volgens artikel 42 quater, §5 Vw) verder onderzoek moet verrichten naar de concrete situatie van de betrokken vreemdeling, om na te gaan of artikel 42quater, §4, 4° Vw van toepassing is.

De RvV beschouwt het niet verder onderzoeken van deze indicaties als een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. De RvV oordeelt dat ook de motiveringsplicht wordt geschonden wanneer DVZ geen rekening houdt met de voorgelegde medische attesten. De RvV vernietigde de beslissingen van DVZ tot beëindiging van het verblijfsrecht van betrokkenen.

Bronnen:

- [RvV 10 december 2009, nr. 35.640](#)
- [RvV 22 december 2009, nr. 36.480](#)
- [RvV 7 januari 2010, nr. 36.714](#)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

2. DVZ kan niet zomaar terugkomen op beslissing inzake erkenning van buitenlands huwelijk

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deed in twee recente arresten uitspraak over situaties waarbij de DVZ

een eerdere erkenning of niet-erkenning van een buitenlands huwelijk herzag. De RvV oordeelt dat de DVZ niet zomaar op een eerdere beslissing inzake de erkenning van een huwelijk kan terugkomen.

RvV 16 november 2009, nr. 34.242:

Wanneer de DVZ een visum type D toekent aan de echtgenote van een Belg, na een huwelijk in het buitenland, houdt dit in dat de DVZ het buitenlandse huwelijk erkend heeft. De DVZ mag de F-kaart die vervolgens aan de echtgenote werd afgeleverd niet vervallen verklaren enkel op grond van een advies van de Procureur des Konings dat stelt dat het buitenlandse huwelijk niet erkend kan worden.

- De DVZ motiveerde deze beslissing op grond van het feit dat de Belg volgens een advies van de Procureur des Konings op het moment van het betwiste huwelijk nog getrouwd was met een andere vrouw aangezien zijn huwelijk met die vrouw was ontbonden door een verstoting die in België niet erkend kan worden. Bijgevolg kon het huwelijk van de Belg met verzoekster niet erkend worden. Bovendien argumenteerde de DVZ dat er sprake was van wetsontduiking hetgeen een geval is van manifeste fraude.
- De RvV oordeelde dat het niet ter discussie staat dat hij niet de rechtsmacht heeft zich uit te spreken over de geldigheid van de niet-erkenning van de huwelijksakte. Echter, de Raad merkte op dat verzoekster niet louter de beslissing om haar huwelijk met een Belgische man te erkennen betwist, maar dat de DVZ zijn standpunt met betrekking tot haar verblijf plots herzag. Wanneer de DVZ een visum type D toekent aan de Marokkaanse echtgenote van een Belg, na een huwelijk in Marokko, aanvaardt hij dat de voorwaarden voor gezinshereniging van artikel 40 en volgende Vw vervuld zijn. Dit houdt tevens in dat de DVZ het buitenlandse huwelijk erkend heeft en de F-kaart die aan de echtgenote werd afgeleverd niet vervallen mag verklaren enkel op grond van een negatief advies van de Procureur des Konings. De Raad stelde vast dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden door de DVZ aangezien hij geen rekening heeft gehouden met het feit dat hij verzoekster eerder op basis van het huwelijk een verblijfsrecht toestond en hij dit gegeven totaal heeft genegeerd bij het nemen van een nieuwe beslissing. Bovendien maakte de DVZ op geen enkele manier aannemelijk dat er sprake was van fraude. Bijgevolg vernietigde de Raad de beslissing waarbij de F-kaart zonder voorwerp werd verklaard.

RvV 24 november 2009, nr. 34.677:

Wanneer de DVZ een buitenlands huwelijk niet erkend heeft in het kader van een aanvraag tot vestiging van betrokkene, dan acht de Raad het kennelijk onredelijk dat de DVZ de verblijfsaanvraag op basis van een latere wettelijk samenwoning tussen dezelfde partners weigert omwille van het "gehuwd zijn" van de betrokkene. Dit betekent immers dat de DVZ terugkomt op de beslissing inzake de niet-erkenning van het buitenlandse huwelijk.

- In dit geval had de DVZ in eerste instantie de aanvraag tot vestiging als echtgenote van verzoekster niet in aanmerking genomen omwille van de niet-erkenning van het Deense huwelijk van verzoekster met een Nederlander. Vervolgens sloot verzoekster een wettelijke samenwoning met de Nederlandse onderdaan. Een verblijfsaanvraag op grond van deze wettelijke samenwoning werd door de DVZ geweigerd met als argumentatie: "het feit dat men niet beschouwd werd als gehuwd in de context van een verblijfsaanvraag betekent niet dat men beschouwd zou moeten worden als ongehuwd voor de toepassing van [de bepalingen inzake wettelijke samenwoning]." Tegen deze beslissing werd een annulatieberoep ingesteld.
- De RvV oordeelde dat uit de bestreden beslissing niet blijkt waarom verzoekster als gehuwd moet worden beschouwd in het kader van de wettelijke samenwoning terwijl ze als ongehuwd moet worden beschouwd in het kader van de erkenning van het huwelijk. De Raad besloot dan ook dat de beslissing van de DVZ kennelijk onredelijk was en ging bijgevolg over tot de vernietiging ervan.

Bericht van VMC - Steunpunt IPR

[^TOP](#)

3. Soevereiniteitsclausule Dublin: DVZ moet gevaar voor asielzoeker in verantwoordelijk EU land serieus nemen

Bij arrest van 21 december 2009 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) een weigering van de Belgische verantwoordelijkheid over een asielaanvraag (bijlage 26quater), omdat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) ten onrechte niet was ingegaan op de verklaringen van verzoekers dat hun leven in Polen in gevaar was.

De drie verzoekende partijen, afkomstig uit Tsjetsjenië, vroegen op 7 juli 2009 asiel aan in België. Na onderzoek van de vingerafdrukken werd vastgesteld dat ze reeds in Polen asiel hadden aangevraagd en beschikten over een tijdelijke verblijfsvergunning. Zij verklaarden echter allen dat hun leven in gevaar was in Polen en dat dit de reden was van hun vrijwillig vertrek naar België. In Polen was het gezin in aanraking gekomen met een van de daders van een moord die in Tsjetsjenië plaatsvond en waarvan verzoekster getuige was, waardoor ze ook in Polen gezocht werden. Er werd ook een brief neergelegd van de werkgever van verzoekster in Polen die deze problemen onderschreef.

De DVZ ging niet in op deze verklaringen en richtte een overnameverzoek tot Polen op basis van de Dublin II Verordening en leverde een bijlage 26quater af. Verzoekers trokken hierop naar de RvV en dienden een annulatieberoep in.

Geen afdoende motivering bijlage 26quater door DVZ

De RvV benadrukt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat om beroep in te stellen.

De RvV hekelt de motivering van de bijlage 26quater die niet toelaat te begrijpen waarom het ingeroepen gevaar voor hun leven geen grond vormt voor de toepassing van de soevereiniteitsclausule. De RvV vernietigt de beslissing van DVZ wegens gebrekkige motivering.

Bron: **RvV 21 december 2009, nr. 36.350**

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[^TOP](#)

4. Nieuw Verdrag van Lugano van belang voor IPR onderhoudsverplichtingen

Op 1 januari 2010 trad het nieuwe Verdrag van Lugano van 30 oktober 2007 in werking in de lidstaten van de Europese Gemeenschap, in Denemarken en in Noorwegen. Ook IJsland en Zwitserland hebben het Verdrag ondertekend. Op het vlak van het familiaal internationaal privaatrecht is het met name van belang voor de internationale bevoegdheid en de erkenning van beslissingen met betrekking tot onderhoudsverplichtingen.

Dit Verdrag is een aanpassing van het Verdrag van Lugano van 16 september 1988. Het verdrag van 1988 werd aangepast aan de Brussel I Verordening (Verordening 44/2001) die van toepassing is binnen de Europese lidstaten. De Europese Gemeenschap trad toe tot het verdrag via een besluit van de Raad van 27 november 2008. Het Europese Hof van Justitie had eerder geoordeeld dat het sluiten van dit verdrag tot de exclusieve bevoegdheid van de Europese Gemeenschap behoort. Doordat de Europese Gemeenschap tot het verdrag is toegetreden, is het Verdrag dus van toepassing in alle Europese lidstaten.

Internationale bevoegdheid van rechtbanken in burgerlijke en handelszaken

Het verdrag stelt in het algemeen dat indien de verweerder zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een door het verdrag gebonden staat, de rechtbank van die staat internationaal bevoegd is. Er staan echter ook afwijkende bepalingen in het Verdrag. Bijvoorbeeld op het vlak van onderhoudsverplichtingen is de rechtbank van de staat waar de onderhoudsgerechtigde woont of verblijft, bevoegd.

Erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

Het verdrag is ook van belang voor de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen inzake onderhoudsvorderingen die komen uit een andere verdragsstaat. Zo worden onder meer de voorwaarden voor de erkenning van deze beslissingen bepaald.

Bronnen:

- [**Besluit van de Raad van 27 november 2008**](#)
- [**Verdrag van Lugano van 30 oktober 2007 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken**](#)

Bericht van VMC - Steunpunt IPR

[**^TOP**](#)

5. Kan een Romahuwelijk gevolgen hebben?

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moest zich in het arrest Muñoz Diaz t/ Spanje uitspreken over de gevolgen van een Romahuwelijk in Spanje. Mevrouw Muñoz Diaz was in 1971 volgens de Romatradities getrouwd. Op verschillende ogenblikken erkende de Spaanse staat impliciet dit huwelijk, o.a. door het gezin het statuut "groot gezin" te geven, wat alleen kan bij getrouwde koppels en door het koppel een familieboekje toe te kennen. Echter, op het moment dat haar echtgenoot overleed, weigerde de Spaanse staat haar een weduwepensioen toe te kennen omdat ze niet officieel getrouwd was geweest met haar echtgenoot.

In het arrest van 8 december 2009 oordeelde het Hof dat er een schending van artikel 14 juncto artikel 1, 1° protocol (recht op eigendom) van het EVRM had plaatsgevonden. De weigering van het toekennen van het weduwepensioen was immers in tegenspraak met de eerdere erkenning van het huwelijk. Bovendien kon men uit deze erkenning afleiden dat mevrouw Muñoz Diaz te goeder trouw was. De Spaanse overheid kent in andere gevallen wel een weduwepensioen toe aan echtgenoten te goeder trouw, bv. in geval van nietigverklaring van een huwelijk. Daarom oordeelde het Hof dat de weigering van het weduwepensioen op basis van een Romahuwelijk een disproportionele ongelijke behandeling is ten aanzien van de andere gevallen waarbij iemand te goeder trouw gelooft gehuwd te zijn.

Echter, het Hof oordeelde dat er geen schending was van artikel 14 juncto artikel 12 EVRM. Mevrouw Muñoz Diaz had geargumenteerde dat het niet toekennen van burgerrechtelijke gevolgen aan een Romahuwelijk een schending is van het recht op huwelijk, zoals bepaald in artikel 12 EVRM. Bovendien is volgens haar het gelijkheidsbeginsel geschonden aangezien aan bepaalde religieuze huwelijken in Spanje wel burgerrechtelijke gevolgen worden toegekend. Het Hof oordeelde echter dat het feit dat het Spaanse recht bepaalde religieuze huwelijken toelaat en andere religieuze of traditionele niet, behoort tot de appreciatiebevoegdheid van de Spaanse overheid. Dit houdt geen schending van het gelijkheidsbeginsel of van het recht om te huwen in aangezien de Spaanse wetgeving ook voorziet in een burgerlijk huwelijk dat openstaat voor iedereen.

Bron: [**EHRM 8 december 2009 Muñoz Diaz t/ Spanje**](#)

Bericht van VMC - Steunpunt IPR

[**^TOP**](#)

6. Is retro-actieve OCMW steun mogelijk?

Naar aanleiding van twee arresten van het Hof van Cassatie is verwarring ontstaan over retro-actieve steun. Hoe zit dat nu? Kan steun voor het verleden worden toegekend? De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten informeerde de OCMW's.

Belangrijk om weten is dat het Hof van Cassatie zich enkel uitgesproken heeft over maatschappelijke dienstverlening (geen leefloon) tussen de datum van de aanvraag en de datum van de uitspraak van de rechtbank. Er was al enkele jaren discussie of de rechtbank maatschappelijke dienstverlening kon toekennen voor de periode tussen de aanvraag en de uitspraak van de rechtbank. Het Hof van Cassatie heeft een eind gemaakt aan deze discussie en gesteld dat er recht is op steun vanaf het moment dat men niet menswaardig kan leven. Als wordt vastgesteld dat men op het ogenblik van de aanvraag niet menswaardig kon leven, moet steun worden toegekend vanaf datum van de aanvraag. Het gaat niet om retro-actieve steun in die zin dat men steun vraagt voor een periode van vóór de aanvraag. Daarover is de rechtspraak het trouwens eens. Hulp voor een periode in het verleden kan niet worden toegekend omdat een sociaal onderzoek in het verleden onmogelijk is. Enkel als de gevolgen van een mensonwaardig leven in het verleden het menswaardig leven nu in de weg staan, kan men steun toekennen.

>>Lees de [**VVSG analyse van rechtspraak over retro-actieve steun**](#)

Bron: [**Hof van Cassatie 9 februari 2009, nr. S.08.0090.F/1**](#) en [**Hof van Cassatie 17 december 2007, nr. S.07.0017.F/1**](#)

Bericht van VVSG M-Weter 2010 nr. 2

[**^TOP**](#)

7. Overzicht van rechtspraak over identiteitsbewijs voor 9bis en 9ter aanvraag

Sinds de invoering van de nieuwe artikelen 9bis en 9ter in de Verblijfswet, heeft er zich reeds heel wat rechtspraak ontwikkeld over de ontvankelijkheidsvoorwaarde om identiteitsdocumenten voor te leggen. Het Vlaams Minderhedencentrum publiceert een overzicht van deze rechtspraak op haar website.

Zowel het KB van 17 mei 2007 als de omzendbrief van 21 juni 2007 hebben invulling gegeven aan het vereiste identiteitsbewijs voor een aanvraag artikel 9bis of 9ter Vw. Toch bleven nog vragen open:

- welke documenten kunnen erkend worden als een 'identiteitsdocument'?
- wanneer moet een identiteitsdocument voorgelegd worden?
- wat moet verstaan worden onder hangende asielprocedure?
- hoe moet de onmogelijkheid om een identiteitsdocument te bekomen bewezen worden?

Dit alles kwam in de rechtspraak uitvoerig aan bod, echter niet altijd met een consequente visie. Bovendien heeft het Grondwettelijk Hof op 26 november 2009 beslist dat voor artikel 9ter Vw de vereiste van het voorleggen van een identiteitsdocument te streng is; ook andere identiteitsbewijzen moeten in aanmerking komen. Een wetswijziging terzake dringt zich dan ook op.

Evenwel behoudt de reeds ontwikkelde rechtspraak uiteraard zijn belang met betrekking tot de aanvragen op grond van artikel 9bis Vw, alsook aangaande de vrijstellingsmogelijkheden in het algemeen.

>> Lees het **overzicht van rechtspraak over identiteitsdocumenten bij aanvragen 9bis en 9ter Vw**

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

8. Vorming vrijwillige (ondersteunde) terugkeer

Op 20 april 2010 organiseert ODice (Oost-Vlaams Diversiteitscentrum) een vorming over vrijwillige (ondersteunde) terugkeer. Gast sprekers van Fedasil (Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers), IOM (Internationale Organisatie voor Migratie) en Vluchtelingenwerk Vlaanderen zullen uitvoerig ingaan op de mogelijkheden en beperkingen inzake vrijwillige terugkeer. Ze zullen ook antwoorden op vragen vanuit het publiek.

- Fedasil is niet alleen verantwoordelijk voor de opvang van asielzoekers. Ze biedt ook programma's voor vrijwillige terugkeer aan. Zowel asielzoekers als personen in onregelmatig verblijf die nooit asiel hebben aangevraagd en niet in de opvang verblijven, kunnen hier gebruik van maken.
- Terugkeren is echter niet altijd vanzelfsprekend. Daarom zorgt de IOM voor de praktische uitwerking van het terugkeerprogramma. Personen die terugkeren kunnen extra ondersteuning krijgen bij de reïntegratie in het land van bestemming. Lokale partners van het IOM helpen de migranten ter plaatse om onder andere kleinschalige projecten op te starten.
- Ter afsluiting van deze bijeenkomst zal Vluchtelingenwerk Vlaanderen informatie verstrekken over de helpdesk terugkeer en het Country of Return Information-project (CRI). Met het CRI-project biedt Vluchtelingenwerk Vlaanderen enerzijds kandidaat-terugkeerders kwalitatieve informatie aan om het toekomstperspectief in het land van terugkeer realistisch te kunnen inschatten. Anderzijds draagt het CRI-project bij tot een kwalitatieve begeleiding binnen de sociale diensten tijdens de overweging en het bespreken van een mogelijke terugkeer.

Deze vorming gaat door op dinsdag 20 april 2010 van 9u00 tot 12u30 (onthaal vanaf 8u30) in het Geuzenhuis, Kantienberg 9 te Gent. Inschrijven kan enkel via de website www.odice.be (zie vorming). Deelname is gratis.

Bericht van ODice

[^TOP](#)

9. Vormingen met betrekking tot asiel (vluchtverhaal - detentie)

In het kader van het EVF-project "Juridische bijstand aan asielzoekers" heeft Vluchtelingenwerk Vlaanderen een vormingskalender opgesteld voor 2010. Deze vormingen hebben betrekking op het thema asiel en zullen ook deels regionaal georganiseerd worden. De komende twee maanden zijn volgende vormingen voorzien:

- donderdag 25 maart 2010 te Brussel: Basisvorming vluchtverhaalanalyse (door Vluchtelingenwerk Vlaanderen)
- dinsdag 20 april 2010 te Brussel: Gespecialiseerde vorming omtrent detentie (door een gespecialiseerde advocaat en Jesuit Refugee Service)

>> **Meer info over deze of andere vormingen georganiseerd door VwV**

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[^TOP](#)

10. Vorming familiaal internationaal privaatrecht voor ambtenaren burgerzaken

Op 27 april 2010 geeft het Vlaams Minderhedencentrum vorming over familiaal internationaal privaatrecht, voor ambtenaren burgerzaken.

In deze vorming krijg je een overzicht van de belangrijke basisregels van het internationaal privaatrecht. Het IPR geeft antwoord op vragen zoals deze:

- Een Turkse vrouw en haar Belgische man wonen in België. Tijdens een kort verblijf in Turkije scheiden ze. Is die echtscheiding geldig in België?
- Een Nederlandse man wil in België een kind erkennen. Kan de Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand een erkenningsakte opmaken? Welk recht moet hij hierbij toepassen?
- Een Belgische vrouw heeft een relatie met een Russische vrouw. Kunnen de vrouwen in België in het huwelijk treden?

Voormiddag:

- Je volgt een algemene inleiding, met o.a. de regels voor de erkenning van buitenlandse akten en rechterlijke beslissingen. Daarna kijken we naar de specifieke regels over internationale huwelijken, echtscheidingen en afstammingsbanden. We kijken naar de bevoegdheid van de Belgische ambtenaar en naar het recht dat de ambtenaar moet toepassen.

Namiddag:

- Je past de theorie toe aan de hand van casussen. Je wisselt kennis en ervaringen uit.

We werken in een kleine groep, om te kunnen ingaan op vragen van de deelnemers.

De vorming gaat door op 27 april 2010 (9u30 tot 12u30 en 13u30 tot 16u30) op het Vlaams Minderhedencentrum, Vooruitgangstraat 323/1, 1030 Brussel. Inschrijven kan tot dinsdag 20 april 2010, via de website: www.vmc.be > vormingsaanbod

Bericht van VMC - Steunpunt Internationaal Privaatrecht

[^TOP](#)

Deze nieuwsbrief is een **gemeenschappelijk initiatief** van :

[Vlaams Minderhedencentrum](#) (eindredactie),
[Vluchtelingenwerk Vlaanderen](#), [Integratiedienst Gent](#), en
de volgende regionale integratiecentra: [De Acht](#) (stad
Antwerpen), [Odicé](#) (Oost-Vlaanderen), [Pric Limburg](#) en
[Foyer](#) (Brussels gewest).

Bij deze laatste 4 (regionale integratiecentra) kan u zich
abonneren op eenzelfde juridische nieuwsbrief,
aangevuld met regionale info.

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
Vlaams Minderhedencentrum vzw

www.vmc.be
Aromagebouw
Vooruitgangstraat 323 bus 1 - 1030 BRUSSEL
T 02/ 205 00 50 - F 02/ 205 00 60

Meer info?

www.vreemdelingenrecht.be bevat alle basisinformatie
over diverse procedures en specifieke rechten van
vreemdelingen. De teksten worden constant bijgewerkt
om de informatie steeds actueel te houden.

Vragen?

1. Raadpleeg de info op de [website](#)
2. Bel (indien nodig) een van de [diverse lokale
rechthulpdiensten](#) (eventueel voor een afspraak)
3. Bel (bij gebrek aan lokale dienst) [de VMC-VWV
telefonische helpdesk](#) (alleen voor advies, niet voor
bemiddeling of afspraken) T 02/2050055 elke maandag
9u-12u30, woensdag 13u30-17u en vrijdag 9u-12u30:
 - toets 1: familiaal internationaal privaatrecht (VMC
Steunpunt IPR)
 - toets 2: asielrecht (VWV)
 - toets 3: vreemdelingenrecht (VMC)
 - toets 4: gezondheid (VMC Steunpunt Gezondheid en
Vreemdelingenrecht)
4. Mail de VMC Steunpunten of VWV
 - alleen voor vragen over IPR, asielrecht en gezondheid
(niet over algemeen vreemdelingenrecht!)
 - alleen via het [schriftelijke formulier](#)

[Archief](#)

[Gratis abonneren](#)

[Uitschrijven](#)

[Gebruikersovereenkomst](#)